

Fenway Park

American Songbook

Sweet Caroline

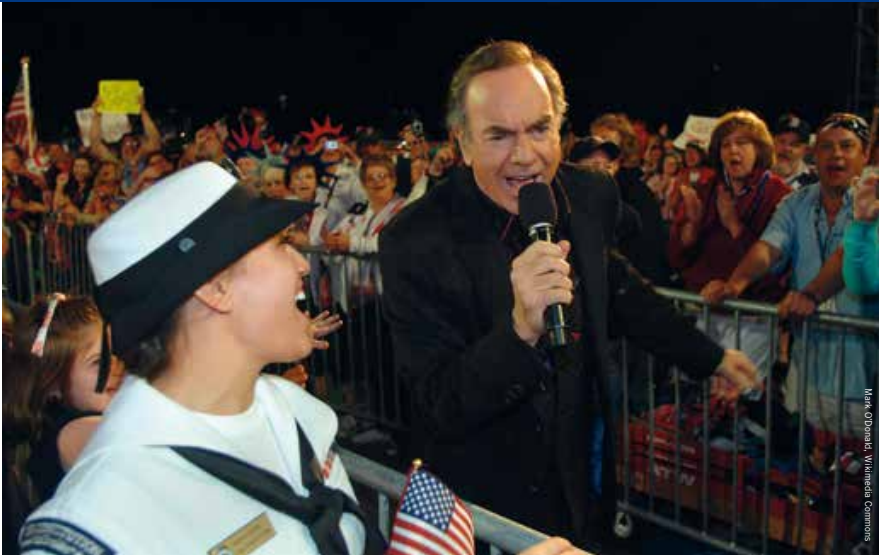
In American Songbook nemen we evergreens, muzikale iconen en songs, die een tijdgeest belichamen onder de loep. Donderdag 5 april 2018 spelen de Boston Red Sox hun eerste thuiswedstrijd van het nieuwe baseballseizoen. Een uur of twee nadat de eerste pitch is geworpen, zal uit bijna 38.000 kelen *pa-pa-paaaaa* klinken. Het ruim honderd jaar oude honkbalstadion schudt dan op haar grondvesten, waarna *America's most beloved ballpark* zich opmaakt voor de apotheose:

So Good, So Good, So Good!

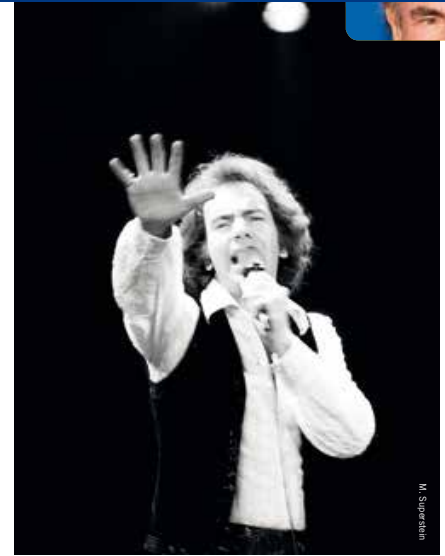
TEKST → ROBERT DE KONING (JOURNEYLISM.NL) FOTOGRAFIE → SHUTTERSTOCK

So Good als het in 2013 was, zal het dit seizoen waarschijnlijk niet worden voor de Red Sox. De competitie was pas net begonnen toen *The Walking City* even stil stond. Het was 14:49, 15 april 2013 en bij de finishlijn van dat andere geliefde sportevenement, de Boston Marathon, ontplofte de eerste van twee bommen. Het familiefeest eindigde in een bloedbad. Drie mensen vonden de dood, honderden raakten gewond. Vijf dagen na de aanslag spelen de Red Sox hun eerste thuiswedstrijd. Sterrspeler David *Big Papi* Ortiz steekt de toeschouwers een hart onder de riem met de legendarische en live op televisie uitgezonden woorden “*This is our fucking city. And nobody's going to dictate our freedom. Stay strong.*” In de achtste inning staat Neil Diamond op het veld en zingt zijn klassieker, het onofficiële clublied *Sweet Caroline*. Woede, verdriet en onverzettelikheden smelten samen tot één mantra: *So Good, So Good, So Good*. Heel Fenway Park snikt met Diamond mee.

Neil Diamond zing *Sweet Caroline* in Boston in 2009

Op het podium in 1976

Mart Smeets

Een van de 35.152 toeschouwers op 20 april 2013 was, natuurlijk, Mart Smeets. Hij vertelt erover in de *HP/De Tijd* van november 2017: "...na de *Boston Marathon bombing* (...) zijn mijn vrouw en ik naar de Red Sox gegaan. Ik ben geen zanger, maar als ik begin met *Sweet Caroline...pa-pa-paaaa* – dat klinkt niet als je het met twee man doet. Met tweehonderd wordt het al aardig. Met twintigduizend is het leuk, met zéstigduizend klinkt dat als iets bevrijdends. En dat werd toen, die avond, in dat stadion gedaan. Kippenvel. Zó op mijn armen. Ik kon mijn tranen niet bedwingen. Ik kon het niet. Iedereen om mij heen stond te janken."

New York Yankees

Een paar dagen voordat Mart Smeets in Boston getuige was van Neil Diamonds aangrijpende optreden, had *Sweet Caroline* in New York ook geschiedenis geschreven. Tijdens de honkbalwedstijd van de aartsvijand van de Red Sox, de Yankees, schalde het lied door het stadion. *So Good, So Good, So Good*. Op Twitter schreef Neil Diamond: "*Thank you NY Yankees for playing 'Sweet Caroline' for the people of Boston. You scored a home run in my heart.*"

Achtste Inning

Na het 110 jaar oude *Take me out to the ballgame* is *Sweet Caroline* één van de bekendste Amerikaanse honkballiederen. Met honkbal heeft het lied verder niets te maken. Wie in Boston vraagt waarom het lied halverwege de achtste inning wordt gespeeld, krijgt antwoorden als: "Misschien heet een van de spelersvrouwen Caroline?" of "De bijnaam van Boston is Sweet Caroline." De ware reden heet echter Amy Tobey. Zij was van 1998 tot 2004 verantwoordelijk voor de muziek tijdens de wedstrijden. Het begon volgens haar met een vriendin die was

bevallen en de baby Caroline noemde. Het publiek reageerde bovengemiddeld enthousiast op het lied, dat daarom steeds vaker werd gespeeld. Tobey voelde dat het nummer ook geluk bracht. In 2004 wonnen de Red Sox voor het eerst in 86 jaar de World Series. Een muziektraditie was geboren.

Explosief

Na de aanslag op de Boston Marathon en het optreden van Neil Diamond op Fenway Park nam de verkoop van *Sweet Caroline* explosief toe. Van 2.800 voor 15 april 2013, ging het naar bijna twintigduizend verkochte tracks in de week daarna. Diamond schenkt de royalty's van het nummer sindsdien aan het liefdadigheidsfonds voor de slachtoffers van de bomaanslag. Diamond zal overigens *Sweet Caroline* zelf niet meer live

zingen, want vanwege de ziekte van Parkinson is hij per direct gestopt met zijn carrière. Op 30 oktober 2013, zes maanden na de aanslag, winnen de Boston Red Sox de World Series. *So Good, So Good, So Good*.

Al snel ontstond dit bijzondere herdenkingsmonument

Uit je dak bij Fenway Park